

Sindikata DEM

Težke gospodarske razmere v Sloveniji v letu 2013 tudi družbi DEM ne bodo prizanesle

BOJAN MAJHENIČ, PREDSEDNIK SINDIKATA DEM

Tako kot vsako leto smo v posameznih sindikalnih interesnih skupinah imeli v letošnjem aprilu članske sestanke. Na njih smo predstavniki interesnih skupin poročali o dejavnostih, ki smo jih opravili v letu 2012 na nivoju družbe DEM in sindikata dejavnosti energetike SDE.

Sestanke interesnih skupin smo imeli v upravi družbe ter na Zgornji, Srednji in Spodnji Dravi. Udeleženci sestankov so povzeli lanske sindikalne aktivnosti in kritično ocenili nekatere aktualne tematike.

Gospodarska kriza se vsako leto vedno bolj pogloblja tudi v naši družbi preko našega lastnika HSE. Še vedno je v ospredju neizpeta zgodba o nesrečnem bloku TEŠ 6, čeprav je ta za svoje dokončanje že lani dobil poročilo države.

Celotnemu energetskega sistema Slovenije bo čimprejšnje dokončanje tega projekta verjetno prineslo nove finančne možnosti za že začete projekte, ki bodo do takrat deloma ali popolnoma zastali.

V aprilu je potekala tudi strateška konferenca HSE, kjer smo govorili o zdajšnjih razmerah na evropskem trgu.

Ko so se sklepale prve pogodbe v zvezi z blokom 6 v Šoštanju, je bila borzna cena električne energije okoli 75 evrov za MWh. Danes je cena na istih borzah padla pod 35 evrov, nočna energija pa pod 28 evrov za MWh. V Nemčiji so zadnja leta ogromno vlagali v proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov, torej vetra, sonca, in subvencionirali tako gradnjo kot odkupno ceno proizvedene električne energije enako kot v Sloveniji. Skupna inštalirana moč v te vire v tej državi presega 40.000 MW. To že zadostuje za dnevno porabo te države. Kaj pa, ko je noč in ni vetra?

Tedaj je treba pridobivati energijo tudi iz drugih, neobnovljivih virov (termoelektrarne, jedrske elektrarne). V energetskega pomenu proizvodnja iz teh subvencioniranih virov zelo

negativno vpliva na samo stabilnost sistema oziroma frekvence (proizvodnja mora biti popolnoma enaka potrošnji). Zadnje čase pogosto nastane prevelika razlika med proizvodnjo in potrošnjo električne energije, kar ima za posledico, da se ti viški energije prodajajo na borzi po 200 evrov za MWh. To pomeni, da lahko v takih sistemih obratujejo objekti, ki lahko zelo hitro spreminjajo proizvodnjo električne energije. Večkrat se je že dogodilo, da smo čez dan tudi na Dravi prelivali vodo, saj se je to HSE izplačalo.

Pri zdajšnjih cenah električne energije se ne splača graditi nobenega energetskega objekta ne na Savi ne na Muri, kaj šele kakšen drug energetski objekt, ki ne bi uporabljal obnovljivih virov energije.

Po mojem osebnem mnenju bo čas pokazal, da ni bilo niti tehnično niti ekonomsko upravičeno toliko vlagati v fotovoltaične vire, ki so bili najbolj subvencionirani. Nekateri so se premalo spraševali, koliko energije je bilo treba vložiti v izdelavo silicijevih rezin in v preostalo proizvodnjo, primerjalno z energijo,

ki jo bo tem sistemom uspelo vrniti v njihovi življenjski dobi. Treba je tudi poudariti, da je največji proizvajalec osnovnih gradnikov teh panelov ravno Kitajska, ki ji ni mar za Kjotski sporazum in za okolje, kjer proizvajajo te izdelke. Naslednji problem bo nastopil z iztekom življenjske dobe teh solarnih panelov, ko bo treba okolju zelo škodljive elemente reciklirati. Verjetno bodo takrat uvedli nov davek na to.

Zakaj sem omenil prav to? Ker takšna energetska politika neposredno vpliva na politiko gradnje elektrarn na Muri in Savi, črpalne elektrarne na Dravi, s tem pa tudi na obstoj delovnih mest v teh energetskega družbah. Menim, da bo čas pokazal, kako pomembne bodo črpalne elektrarne v povezavi z energijo, pridobljeno iz vetra in sonca.

Na Dravi imamo črpalnega potenciala (akumulacije, ko ni sonca in vetra) po moji oceni med 800 in 1000 MW. To bo v bodočnosti tudi naši družbi in okolju, v katerem živimo, omogočilo gospodarski razvoj – ohranitev delovnih mest in možnost odpiranja novih ter velik zagon gradbene industrije.

TRADICIONALNO POSTAVLJANJE MLAJA PRI HE FALA

